

Suzana Antič

Vrtec gostuje

V ponedeljek, 10. marca 2025, so se zaradi pričetka gradnje nove vrtčevske zgradbe naši otroci iz enote na Karunovi ulici skupaj s svojimi vzgojitelji preselili v različne prostore, ki se nahajajo v neposredni bližini našega matičnega vrtca. Pri organizaciji prostorov smo upoštevali dobre izkušnje in prakso, ki smo jih že imeli na lokacijah. Začasno bivanje na treh bližnjih lokacijah nam omogoča nemoteno izvajanje dejavnosti ter zagotavlja kakovostno vsakodnevno delovanje, tako v smislu programske povezanosti kot tudi logistične usklajenosti. Zavedamo se potreb družin z več otroki v našem vrtcu, zato smo si prizadevali za enostavno in priročno ureditev, ki bo prijazna tako staršem kot otrokom. Gradbena dela naj bi predvidoma trajala dvanajst mesecev.

Izjemno hvaležni in veseli smo, da smo za 2 skupini (cca. 40 otrok) uspeli zagotoviti ustrezne pogoje za varno in kakovostno bivanje v Župnišču Trnovo. To lokacijo smo že spoznali v času prenove vrtca na Kolezijski ulici pred nekaj leti in imeli izjemno pozitivne izkušnje, saj nam je bilo v času bivanja v prostorih župnišča nudena vsa podpora in izkazana velika mera skrbnosti, kar je bistveno pripomoglo k nemotenemu poteku vzgojno izobraževalnega dela in dobremu počutju vseh vključenih. Bivanje v župnišču nam je poleg prekrasnega dvorišča, kjer so otroci neizmerno uživali, nudilo tudi priložnosti za medgeneracijsko povezovanje. Prepričani smo, da bomo tudi tokrat, v času gradnje našega novega vrtca, v njihovih prostorih uživali in da bo za naše otroke spet dobro poskrbljeno.

Zavedamo se, da ta sprememba zahteva veliko prilagoditev, tako za otroke, njihove starše kot za zaposlene, vendar smo prepričani, da bomo skupaj uspešno prebrodili to prehodno obdobje. Vse potrebne prilagoditve bomo naredili z največjo skrbnostjo, da bo tako bivanje naših otrok kot bivanje vseh v župnišču kar najbolj udobno in varno.

Župniku in vsem ostalim se iskreno zahvaljujemo za razumevanje in podporo v tem prehodnem obdobju. Vaša potrpežljivost in sodelovanje sta nam v veliko pomoč.

Z najboljšimi željami,
Ravnateljica s sodelavci vrtca

Oznanila**APRIL 2025**

Vsak človek v sebi nosi potrebo in željo po svetosti. V življenje nas je poklical sveti Bog. V nas je vtisnil svojo lepoto, ki jo najbolj globoko in navdušujoče odseva otrok, dojenček, ki ga še ni obremenila sposobnost lastnega razumskega odločanja. Ko se človek razvije v samostojno osebo, ima vse attribute in sposobnosti, da bi bil srečen in popoln. Toda »tukaj tiči zajec«. Hitro ugotovimo, da smo s svojo izjemnostjo in občudovanja vredno obdarovanostjo hkrati tudi zelo krhki in ranljivi. Izvirni greh povzroča človeku velike težave. Vse življenje se mora truditi, da ga pozdravi. Človek se mora znova in znova vračati k prvotni svetosti, zato pravi Jezus, da moramo postati kakor otroci (prim.: Mt 18,3). Zato je tako pomembno biti čim več v stiku s svetostjo Boga. To dosegamo z bogoslužjem in s prazniki, ko je Bog blizu naše zavesti. Napojimo se kot goba vode. Prav velikonočni prazniki so s svojo vsebino neprimerljivi. Vsak človek sam odloča, koliko svetosti si želi in koliko jo želi sprejeti. Je kakor potok, ki ga ne izsušimo, če se pri njem odžejamo.

VEČER POSVEČEN FRANCU FINŽGARJU bo v **torek, 1. aprila**, ob 20.00 uri, vabljeni v Finžgarjevo galerijo!

NA CVETNO NEDELJO, 6. aprila, bomo s procesijo pozdravili Jezusa Kristusa Kralja, hkrati bomo v pasijonu podoživeli človeško hudobijo. Oboje je v nas. Tako hitro se spremenimo iz naklonjenosti Bogu v nerazumljivo nenaklonjenost.

NA VELIKI PONEDELJEK, V TOREK IN V SREDO, 14.–16. aprila, bodo vsako jutro v cerkvi hvalnice, zvečer med mašo ob 19. uri pa spovedovanje pred Veliko nočjo. Izkoristite to milost.

VELIKI ČETRTEK, 17. aprila, bodo zjutraj ob 6.30 hvalnice, ob 19. uri pa slovesnost ZADNJE VEČERJE. Očetom letošnjih prvoobhajancev bomo umivali noge, prvoobhajanci se bodo predstavili občestvu, po bogoslužju bomo prenesli Najsvetejšega v ječo, kjer bo bedenje do 21. ure.

VELIKI PETEK, 18. aprila, bodo zjutraj najprej hvalnice ob 6.30 in ob 15. uri. Ob uri Jezusove smrti bo križev pot, ob 19. uri pa obredi Velikega petka: bogoslužje Božje Besede, pasijon, slovesne prošnje, čaščenje križa, obhajilo in prenos Najsvetejšega v Božji grob.

VELIKA SOBOTA, 19. aprila, bo ob 7. uri izpostavitve Najsvetejšega v Božjem grobu, jutranja molitev, blagoslov soli, vode in ognja, ki ga nekateri nosite po hišah, kajti na blagoslovljenem ognju naj bi se spekle in skuhale dobre (sadovi) Jezusovega odrešenja. Te jedi blagoslavljamo ob 11. uri, ob 13. uri, ob 14. uri, ob 15. uri in ob 16. uri. V Domu Janeza Krstnika bo blagoslov ob 16.30.

SLOVESNA VIGILIJA – najpomembnejše bogoslužje Velike noči bo ob 19. uri. Začeli bomo s slavljenjem luči, nadaljevali z Bogoslužjem Božje Besede, opravili bomo tudi krstno in birmansko bogoslužje trem katehumenom: Ani, Mitju in Roku. Vigilijo bomo sklenili s slovesno velikonočno mašo.

VELIKA NOČ, 20. aprila, bo ob 7.30 vstajenje in vstajenjska procesija in slovesna jutranja velikonočna maša. Maše še ob 10. uri, ob 15. uri v Domu Janeza Krstnika, in ob 19. uri.

PRVA SVETA SPOVED, 26. aprila, ob 9. uri.

Župnija Ljubljana Trnovo

april 2025

Prizadevajmo si za svetost

Rok Tauzes

Moja pot k Jezusu

Vera je bila že zgodaj prisotna v mojem življenju. Že kot otrok sem se za razliko od nekaterih vrstnikov spraševal o temeljnih bivanjskih vprašanjih ter o človeški minljivosti. Vprašanja, na katere odgovor je vera v Jezusa. Večkrat sem se o veri pogovarjal z domačimi, pa tudi z vrstniki, ki so hodili k verouku. Z bratom sva kasneje obiskovala katoliški šoli, kjer sva pridobila izobrazbo in nazore v krščanskem duhu. V šoli sem imel priložnost sodelovati z dobrimi, učenimi in odprtimi ljudmi, ki so mi pomagali in mi nudili oporo.

Tudi moji stari starši so bili vzorni kristjani, z vsemi zakramenti. Kasneje so zaradi zgodovinskih okoliščin izgubili stik s cerkvijo, ne pa tudi vere in zavesti, da je krščanstvo temelj slovenske in evropske kulture. Sam sem vedno iskal resnico, ki jo prinaša Jezus. Vedno sem bil naklonjen temu, kar nas krščanstvo uči. V pogovoru z vrstniki sem vzljudil krščansko bistvo in načela.

Večkrat sem razmišljal o tem, da človek ne sme izgubiti vere, saj ga vera krasi in plemeniti.

Zelo sem vesel, da bom s pridobitvijo zakramentov ponovno utrdil stik z vero, cerkvijo in s civiliziranim svetom, ki ga ne vodi zgolj pohlep po materialnih dobrinah ter bogastvu, ampak ljubezen, sočutje in skrb za soljudi. Tudi mene in moje domače vodi misel, da je človek lahko srečen in zadovoljen samo takrat, kadar okoli njega vlada mir, bratstvo in spoštovanje vseh ljudi.

Že od nekdaj sem želel prejeti zakramente in postati pravi kristjan, pridobiti Božjo milost in opravljati Njegovo voljo. Prejšnje leto sem imel čast, da sem lahko bil priča, ko so na velikonočno soboto, na veličastni vigiliji, katehumeni prejeli zakramente v cerkvi svetega Štefana v Štepanji vasi v Ljubljani. Takrat sem si tudi sam zaželel, da bi bil deležen te milosti.

Usodna priložnost se mi je ponudila, ko sem bil povabljen, da se pridružim letošnji skupini katehumenov v Župniji Trnovo. Radujem se in veselim, da bom lahko prejel zakramente in tako sprejel katoliško življenje ter izpovedoval vero v krščanskem občestvu.

Na življenje gledam, kot na bogastvo ljudi, ki so skromni, ponižni in dobro namerni. Pripravljen sem prispevati v dobrobit človeštva in slediti božjemu razodetju.

Konec lanskega leta sem dobil priložnost za sodelovanje v ustanovi, ki nudi oskrbo, varstvo in pomoč ljudem v tretjem življenjskem obdobju. Sodelujem z ljudmi, ki nas družijo isti pogledi na svet in dobra volja. S takimi ljudmi je lahko sodelovati in zahvaljujem se Bogu za to milost.

Želim si, da bi tudi drugi sprejeli Božjo besedo in posvetili svoje življenje ljubezni, veri in upanju.

Valentin Incko

Svetost v politiki

Na prvi pogled presenetljiv naslov, saj v politiki ne pričakujemo svetosti, ravno nasprotno! Še posebej na tem področju so se in se še dogajajo najhujše stvari, ki si jih človek lahko predstavlja. Predvsem v preteklosti najdemo toliko zelo hudih primerov, da lahko postajajo druga razmišljanja stranskega pomena. Pomislimo samo na Hitlerja in nemški nacizem, na fašizem, ali pa na komunizem, ki je terjal po raziskovanih skupine predvsem francoskih avtorjev (Stephane Courtois in drugi) blizu 100 milijonov žrtev, od Kambo-dže preko Kitajske, Sovjetske Zveze do Vzhodne Evrope.

Ne gre niti zanemariti žrtve kolonializma, saj se samo v koloniji belgijskega kralja Leopolda II. govori o 1,5 do 13 milijonov žrtev. Vzrok je bil pohlep po bogastvu. Tudi suženjstvo in izginotje starih predkolumbijanskih plemen v Ameriki zapuščajo temne madeže v državah, kjer se je to dogajalo.

Razveseljivo pa je, da so se nekatere države začele svoje mnogokrat krvave zgodovine zavedati in oproščati glede na svojo neslavno zgodovino. Tu mislim predvsem na Novo Zelandijo in Avstralijo, ter Kanado.

Na drugi strani pa se je širila legitimacija monarhije, ki se je naslanjala edinole na domnevno božjo voljo, ne pa na človeške institucije ali pa celo na voljo ljudstva. V latinščini se najde tudi izraz: »Dei gratia«, po domače bi rekli »po božji gnadi«. Tako so nekateri utemeljevali in legitimirali obstoj monarhij.

V novejšem času lahko govorimo o svetosti v politiki predvsem po drugi svetovni vojni, ko so nekateri krščanski demokrati, s pomočjo somišljenikov želeli ustanoviti drugačno Evropo. Ustanovitelji EU, krščanski demokrati, so iskali načine za premagovanje sovraštva. Začelo se je z gospodarskim sodelovanjem, ki je pa posledično vzpostavilo prostor za združevanje še na številnih drugih področjih.

Med ustanovitelji EU, v duhu tega članka po svetosti izstopata predvsem dva politika: Italjan Alcide De Gasperi in Francoz Robert Schuman.

De Gasperi je skupaj z Robertom Schumanom in Konradom Adenauerjem aktivno sodeloval pri ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in danes velja za enega od ustanovnih očetov Evropske unije. Schuman je bil začetnik francosko-nemškega razumevanja. Za katoliško in druge krščanske cerkve velja Schuman za vzornika izražanja moralnih vrednot v politiki. Njegov beatifikacijski postopek se je začel v Schumanovi domači škofiji Metz in od leta 2004 poteka v Vatikanu. Zaradi svojih zaslug je že dalj časa v toku tudi proces beatifikacije prepričanega katoličana, krščanskega demokrata Alcide De Gasperija.

Če govorimo o nekaterih ustanoviteljih Evropske Unije, potem ne moremo ne imenovati politika današnjega časa, Belgijca Hermana Van Rompuya, graditelja konsenza, ki je bil prvi predsednik Evropske Unije in sicer v dveh mandatih, od 1. decembra 2009 do 30. novembra 2014. Znana je predvsem njegova knjiga »Krščanstvo in moderna: vrednote za bodočnost Evrope«.

V svojem diplomatskem poklicu sem osebno spoznal tudi predsednika Vaclava Havla, ki je delal vse, kar bi morali delati dobri kristjani. Tudi naslov knjige, ki sem jo s pomočjo Vinka Ošlaka prevedel, se glasi: »Živeti v resnici«, torej zelo blizu Kristusovega nauka, »Resnica vas bo osvobodila«. Vendar se v javnosti ni formalno deklariral. V jetnišnici je pa bil skupaj z dominikanskim bratom Dominikom Dukom, ki je pozneje postal češki kardinal. On naj bi Havlu v zaporu krščanstvo približal (jetnik-duhovnik Dominik Duka je bil znan tudi po tem, da je v zaporu tajno bral mašo v okviru skupine, ki jo je vodstvo zapora imelo za šahovski klub).

V sosednji državi Češki je živel poznejši, prvi demokratični predsednik poljske vlade, Tadeusz Mazowiecki. Tudi enkratna osebnost! Vodilen po svoji svetosti je bil predvsem politik Nelson Mandela, ki je menil, da smo rojeni zato, da manifestiramo slavo Boga, ki se nahaja v nas samih. To je izjavil tisti Mandela, poznejši predsednik Južne Afrike, ki je preživel v raznih zaporih 27 let!

Vse omenjene osebnosti sem poznal, Mandelo samo videl, in vse so izžarevale nekaj globoko človeškega, in tudi globoko krščanskega.

Vse „več je kristjanov, ki pravijo, da je vera pomembna, in da zato z veseljem vstopajo v politiko,“ pravi dunajski pomožni škof Stephan Turnovszky. Na akademiji na temo demokracije, temeljnih vrednot in participacije je opozoril tudi na spolitizirano vero, ki se pogosto ukvarja le z zaščito krščanske kulture v nasprotju z drugimi. To je posploševanje, čeprav religija nedvomno oblikuje in daje kulturo. Vendar je glavni namen religije iskati, najti in spoštovati Boga. Moje izkušnje mi pa pravijo, da to velja predvsem za župane, da stopajo v politiko. Kar nekaj sem jih spoznal, ki berejo berila, ali orglajo, predvsem pa pravično in vzorno vodijo svoje občine in svoje majhne vaške in krščanske skupnosti.

Dunajska politologinja Sieglinde Rosenberger je poudarila, da je naloga cerkva in verskih skupnosti, da povezujejo ljudi. Gre za politično, a ne strankarsko-politično cerkev. Zato nekateri kritizirajo ruskega patriarha Kyrilla, ki je po napadu na Ukrajino nasprotnike Rusije označil za sile zla. Pretesne povezave med državo in cerkvijo so lahko škodljive za demokracijo in družbo in konec koncev tudi lahko za versko skupnost samo!

Predvsem je treba poudariti, da si cerkev in politika ne nasprotujeta, temveč dopolnjujeta. Cerkev daje ljudem ogromno oporo v življenju. Gre za to, da navdihuje najboljše v družbi, da se ti vključijo in angažirajo v politiki, družbi in cerkvi.